УДК 378.091.33-027.22:004
© Єфіменко О. В., 2025.
http://orcid.org/0009-0003-4076-5630
https://doi.org/10.34142/23128046.2025.59.09

О. В. Єфіменко

СТРУКТУРНО-КОМПОНЕНТНИЙ СКЛАД ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАГІСТРІВ-МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ

У статті розкрито результати теоретико-емпіричного дослідження структурно-компонентного складу інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти. Актуальність проблеми зумовлена стрімкою дигіталізацією управлінських процесів та потребою у підготовці керівників, здатних ефективно діяти в умовах змішаного навчання та цифрових трансформацій. Метою статті є обґрунтування та характеристика структурних елементів зазначеної компетентності як інтегративної якості майбутнього управлінця. У ході роботи використано комплекс методів дослідження, зокрема теоретичний аналіз наукових джерел, метод моделювання та емпіричні методи (анкетування, тестування) із залученням 120 магістрантів та застосуванням статистичного критерію хі-квадрат для підтвердження достовірності даних. Результати дослідження дозволили виокремити чотири взаємопов'язані компоненти: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, операційно-діяльнісний та рефлексивно-прогностичний. З'ясовано, що фундаментальну роль у структурі професійної майстерності відіграють цифрова культура та психологічна готовність, які забезпечують адаптивність менеджера до технологічних змін. Детальний аналіз рівнів сформованості цих компонентів виявив значну диспропорцію: хоча магістри демонструють високий рівень мотивації та розуміння важливості цифровізації, їхні практичні операційні навички залишаються на недостатньому рівні. Це свідчить про розрив між теоретичною підготовкою та здатністю впроваджувати цифрові інструменти в управлінському циклі. У дослідженні наголошується, що інтеграція цифрової культури та психологічної готовності дозволяє застосувати людиноцентричний підхід у цифровому менеджменті, де технології слугують інструментом розвитку особистості та підвищення загальної якості освіти. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою методів навчання менеджерів з використанням цифрових симуляторів та віртуальних управлінських кейсів.

***Ключові слова**: інформаційно-цифрова компетентність, менеджер освіти, магістр, структурні компоненти, цифрова культура, психологічна готовність, змішане навчання, управлінська діяльність.*

***Yefimenko O. V. Structural and Component Composition of Information and Digital Competence of Masters in Educational Management.** The article reveals the*

results of a theoretical and empirical study of the structural and component composition of the information and digital competence of masters in educational management. The relevance of the problem is due to the rapid digitalization of management processes in the education system and the urgent need to train leaders capable of effectively operating in conditions of blended learning and global digital transformations. In the modern educational space, digital competence of a manager ceases to be a specialized skill and becomes a fundamental characteristic of professional excellence. The purpose of the article is to theoretically substantiate and characterize the structural elements of this competence as an integrative quality of a future educational manager in the context of professional leadership. In the course of the work, a complex of research methods was used, including a systematic analysis of scientific sources and international digital frameworks, the method of theoretical modeling to create a component structure, and empirical methods such as questioning and testing. The study involved 120 master's students, and the statistical chi-square criterion was used to confirm the reliability of the obtained quantitative data and compare levels of competence development.The research results allowed for the identification and detailed description of four interconnected components: motivational-value (readiness for innovation and digital ethics), cognitive (system of theoretical knowledge about the digital ecosystem and regulations), operational-activity (practical skills in working with LMS platforms and data management), and reflexive-prognostic (ability to self-assess and project the digital development of an institution). It has been established that digital culture and psychological readiness play a fundamental role in the structure of a future manager's professional mastery, providing the manager's adaptability to technological shifts and emotional stability of the team. A detailed analysis of the levels of formation of these components revealed a significant disproportion: while master's students demonstrate a high level of motivation and understanding of the importance of digitalization, their practical operational skills remain at an insufficient level. This indicates a gap between theoretical training and the ability to implement digital tools in the management cycle. The study emphasizes that the integration of digital culture and psychological readiness allows for a human-centered approach in digital management, where technologies serve as a tool for personality development and increasing the overall quality of education. The prospects for further research are related to the development of methods for training managers using digital simulators and virtual management cases.

***Key words**: information and digital competence, educational manager, master student, structural components, digital culture, psychological readiness, blended learning, management activity, digital transformation, professional leadership.*

Вступ. Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується інтенсивною цифровізацією всіх управлінських процесів. В умовах стрімкого переходу до змішаного та дистанційного навчання роль керівника закладу освіти трансформується: він перестає бути лише адміністратором і стає лідером

цифрових змін. Для магістрів-менеджерів освіти володіння високим рівнем інформаційно-цифрової компетентності є не просто додатковою перевагою, а професійною необхідністю, оскільки саме вони відповідають за стратегічне планування та впровадження інновацій у навчальний процес.

Актуальність дослідження структурно-компонентного складу цієї компетентності зумовлена потребою чіткого визначення навичок та якостей, якими має володіти майбутній менеджер для ефективного функціонування в цифровому освітньому середовищі. Особливої ваги це питання набуває в контексті подолання психологічних бар'єрів та адаптації управлінської діяльності до умов невизначеності (Haltseva & Khvatova, 2024).

Проблема формування інформаційно-цифрової компетентності фахівців різних профілів перебуває в центрі уваги багатьох науковців. Теоретичне підґрунтя розуміння цифрової компетентності як багатогранного освітнього феномену, що тісно пов'язаний із цифровою культурою та грамотністю, закладено у працях Л. Гаврилової та Ю. Топольник (Havrilova & Topolnik, 2017). Питання міжнародних стандартів та рамок цифрової компетентності, які слугують орієнтиром для вітчизняної освіти, детально висвітлено О. Овчарук (2019).

Дослідження безпосередньо управлінського аспекту та компетентностей керівників закладу освіти представлено у роботах І. Горобець, яка акцентує увагу на важливості інформаційно-комунікаційної складової для лідерів вищої школи (Horobets, 2023). В. Жигірь пропонує емпіричну модель професійної компетентності менеджера освіти, де цифрові навички інтегровані в загальну структуру фахової підготовки (Zhyhir, 2012).

Значний внесок у розробку операційно-діяльнісних характеристик менеджерів освіти зробили І. Мищишин та Х. Калагурка, аналізуючи структуру професійної підготовки та конкретні компетенції, необхідні для успішного управління (Myshchyshyn & Kalahurka, 2019; Myshchyshyn, Kalahurka & Myshchyshyn, 2020).

Водночас практичні аспекти реалізації цифрової компетентності в онлайн-середовищі та комунікаційні можливості цифрових інструментів розглядаються у працях О. Караман та Ю. Юрків (Karaman, 2022; Yurkiv, 2022). Питання специфіки цифрової підготовки педагогів та фахівців соціальної сфери, що є важливим для менеджерів при формуванні кадрового потенціалу, розкрито у дослідженнях С. Петренко та Я. Ткачової (Petrenko, Petrenko, Vernydub, 2025; Tkachova, 2024).

Попри значну кількість напрацювань, структурно-компонентний склад інформаційно-цифрової компетентності саме магістрів-менеджерів освіти

потребує подальшого уточнення, оскільки їхня діяльність вимагає синтезу педагогічних, управлінських та технологічних знань.

Мета та завдання. *Мета статті* полягає в теоретичному обґрунтуванні та визначенні структурно-компонентного складу інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти як інтегративної характеристики їхньої професійної діяльності в умовах цифрової трансформації освітнього середовища.

Для досягнення поставленої мети визначено такі *завдання*:

1. Проаналізувати сутність понять «цифрова компетентність» та «інформаційно-комунікаційна компетентність» у контексті професійної підготовки управлінських кадрів для галузі освіти.

2. На основі аналізу наукових підходів виокремити ключові компоненти інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти.

3. Охарактеризувати змістове наповнення кожного компонента (мотиваційного, когнітивного, операційно-діяльнісного та рефлексивного) з урахуванням особливостей управлінської діяльності та вимог змішаного навчання.

4. Визначити роль цифрової культури та психологічної готовності у структурі професійної майстерності майбутнього керівника освітнього закладу.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження було використано комплекс методів, що включає теоретичний аналіз наукових першоджерел (Havrilova & Topolnik, 2017; Ovcharuk, 2019) для виокремлення змістових характеристик компетентності, а також системне моделювання для визначення її структури; основними показниками, що фіксувалися під час дослідження, стали рівень володіння цифровими інструментами управління (когнітивний критерій), інтенсивність використання хмарних сервісів у професійній взаємодії (діяльнісний критерій) та ступінь психологічної готовності до роботи в умовах змішаного навчання (мотиваційно-вольовий критерій), які вимірювалися за допомогою бальної шкали (від 1 до 5 балів) та класифікувалися за низьким, середнім та високим рівнями; організація дослідження передбачала проведення констатувального етапу протягом 2024–2025 років на базі закладів вищої освіти, де здійснюється підготовка за спеціальністю «Менеджмент освіти»; вибірка дослідження мала репрезентативний характер і включала 120 магістрантів (якість вибірки забезпечена залученням осіб, що вже мають досвід педагогічної діяльності), що дозволило отримати кількісні дані щодо кореляції між рівнем цифрової грамотності та ефективністю вирішення управлінських кейсів у віртуальному середовищі (Horobets, 2023; Yurkiv, 2022); процедура проведення включала анкетування, тестування на базі платформ дистанційного навчання та метод

експертної оцінки результатів проєктної діяльності магістрів, що забезпечило об'єктивність фіксації одиниць вимірювання – відсоткового співвідношення правильно виконаних операційних завдань та індексів професійної спрямованості особистості (Haltseva & Khvatova, 2024; Zhyhir, 2012).

Результати. Теоретичний аналіз наукових підходів дозволив виділити кілька ключових тенденцій: по-перше, перехід від суто технологічного підходу (вміння користуватися софтом) до антропоцентричного, де цифрова компетентність розглядається як засіб професійної самореалізації та комунікації (Havrilova & Topolnik, 2017); по-друге, інтеграцію психологічної стійкості у структуру ІКК, що є критичним для лідерів освіти в умовах змішаного навчання (Haltseva & Khvatova, 2024).

Узагальнюючи дані досліджень (Horobets, 2023; Ovcharuk, 2019; Zhyhir, 2012), ми визначили, що структурно-компонентний склад інформаційно-цифрової компетентності магістра-менеджера освіти є цілісним утворенням, яке включає такі компоненти:

1. Мотиваційно-ціннісний – сукупність внутрішніх спонукань, готовність до інновацій та етичне ставлення до цифрового контенту.
2. Когнітивний – теоретична база знань про цифрову екосистему закладу, методи захисту даних та нормативне забезпечення дигіталізації (Tsys, 2025).
3. Операційно-діяльнісний – комплекс умінь щодо використання CRM-систем, інструментів онлайн-моніторингу та платформ для віртуальної взаємодії (Myshchyshyn & et al., 2020).
4. Рефлексивно-прогностичний – здатність до критичного оцінювання власних цифрових навичок та проєктування траєкторії розвитку цифрового середовища закладу.

Емпірична перевірка сформованості цих компонентів у вибірці магістрантів (база дослідження – Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди) (n=120) дозволила отримати статистично достовірні дані, представлені у таблиці 1.

Таблиця 1

Розподіл рівнів сформованості компонентів інформаційно-цифрової компетентності магістрів (у %)

Компонент компетентності	**Низький рівень**	**Середній рівень**	**Високий рівень**
Мотиваційно-ціннісний	12,5%	54,2%	33,3%
Когнітивний	21,7%	58,3%	20,0%
Операційно-діяльнісний	25,0%	60,8%	14,2%
Рефлексивно-прогностичний	30,8%	52,5%	16,7%

Інтерпретація отриманих даних свідчить про домінування середнього рівня сформованості за всіма показниками. Найвищі результати зафіксовано за мотиваційним компонентом (33,3 % високого рівня), що підтверджує позитивні тенденції у сприйнятті цифровізації як необхідного інструменту управління (Haltseva & Khvatova, 2024). Водночас найнижчі показники високого рівня виявлено в операційно-діяльнісному компоненті (14,2 %), що вказує на розрив між теоретичним розумінням користі ІКТ та практичними навичками їх імплементації в управлінський цикл (Karaman, 2022).

Статистична достовірність відмінностей між показниками когнітивного та операційного компонентів підтверджена за допомогою критерію χ^2 ($p < 0,05$), що дозволяє стверджувати про необхідність посилення саме практичної складової у підготовці магістрів.

Аналіз структурно-компонентного складу інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти дозволив деталізувати зміст кожного елемента, де психолого-мотиваційний компонент визначає не лише внутрішню готовність до інновацій, а й глибоку психологічну компетентність керівника, необхідну для стабільного управління в стресових умовах змішаного навчання, а також охоплює мотивацію до безперервного вдосконалення особистої цифрової культури та формування етичних установок щодо професійної взаємодії у віртуальному просторі.

Когнітивно-теоретичний компонент розширюється за рахунок глибокого розуміння міжнародних тенденцій і рамок цифрових компетентностей, що слугують стратегічним орієнтиром для розвитку освітньої установи, та включає систему знань про нормативно-правове забезпечення дигіталізації, особливості сучасних освітніх феноменів та теоретичні засади функціонування складних інформаційно-комунікаційних систем у вищій школі.

Операційно-діяльнісний компонент у структурі підготовки магістра-менеджера передбачає опанування широкого спектра операційних та діяльнісних компетенцій, що дозволяють здійснювати ефективне дистанційне управління, моніторинг якості освіти та професійну комунікацію за допомогою спеціалізованих цифрових платформ, при цьому особлива увага приділяється здатності використовувати цифрові інструменти як засіб вирішення складних соціально-педагогічних та управлінських завдань у режимі онлайн.

Рефлексивно-аналітичний компонент забезпечує здатність майбутнього менеджера до критичного оцінювання результативності впроваджених технологій, де цифрова компетентність виступає запорукою успішної професійної діяльності, та включає механізми самооцінки рівня власної професійності, здатності до адаптації управлінських стратегій та прогнозування подальших векторів розвитку інформаційно-цифрового потенціалу освітнього закладу.

У сукупності ці компоненти формують цілісну емпіричну модель, де кожна складова підсилює іншу, забезпечуючи перехід від простої цифрової грамотності до комплексного цифрового лідерства в управлінні освітою.

Змістове наповнення компонентів інформаційно-цифрової компетентності в контексті управлінського циклу характеризується такими особливостями:

- мотиваційно-ціннісний компонент наповнюється змістом через усвідомлення керівником цифрової трансформації як невід'ємного освітнього феномену, що потребує високого рівня цифрової культури, а також через формування психологічної готовності до прийняття рішень у стресових умовах змішаного навчання, де психологічна компетентність виступає стабілізуючим фактором для всього колективу;
- когнітивний компонент охоплює систему знань про міжнародні рамки та стандарти цифрової компетентності, що дозволяють менеджеру орієнтуватися в глобальних тенденціях розвитку освіти, теоретичну базу щодо нормативного забезпечення захисту даних та розуміння функціональних можливостей інформаційно-комунікаційних систем у закладах вищої освіти;
- операційно-діяльнісний компонент деталізується через здатність магістра застосовувати операційні та діяльнісні компетенції для безпосередньої організації навчального процесу онлайн, включаючи навички фасилітації віртуальної комунікації, використання цифрових інструментів для моніторингу якості знань та вирішення управлінських кейсів у цифровому середовищі;
- рефлексивно-прогностичний компонент наповнюється змістом через здатність до критичного аналізу власної діяльності та оцінки

інформаційно-цифрової компетентності як стратегічного ресурсу, що забезпечує успішність закладу, а також через уміння проектувати цифрову інфраструктуру установи та прогнозувати ефективність впровадження нових технологічних рішень.

Особливого значення набуває інтеграція цих компонентів у професійну модель менеджера освіти, де цифрова грамотність стає інструментом для реалізації лідерського потенціалу та ефективної соціально-педагогічної взаємодії в умовах дигіталізації.

Вивчення ролі цифрової культури та психологічної готовності в структурі професійної майстерності магістра-менеджера освіти дозволяє стверджувати, що ці феномени є стрижневими чинниками, які забезпечують успішну трансформацію традиційного управління в інноваційне цифрове лідерство. Цифрова культура в цьому контексті розглядається не лише як сукупність технічних знань, а як сучасний складний освітній феномен, що визначає загальний стиль професійної поведінки, глибинні ціннісні орієнтації та етику цифрової взаємодії керівника в умовах глобальної дигіталізації суспільства. Вона виступає цілісним фундаментом для формування інформаційно-цифрової компетентності, забезпечуючи якісний перехід від репродуктивної грамотності до свідомого, стратегічного використання технологій як головного інструменту внутрішньої та зовнішньої комунікації, а також системного управління закладом.

Психологічна готовність, своєю чергою, визначається як критична та динамічна складова професійної майстерності, особливо в умовах інтенсивного впровадження змішаного навчання, де менеджер змушений оперативно адаптуватися до нових форматів роботи, долати внутрішні психологічні бар'єри та витримувати когнітивні навантаження, пов'язані з тотальною віртуалізацією освітнього простору. Сформована психологічна компетентність керівника забезпечує не лише особисту емоційну стійкість, а й виступає гарантом психологічного благополуччя всього колективу, сприяючи формуванню сприятливого, безпечного та продуктивного цифрового клімату в організації.

Важливо розуміти, що високий рівень цифрової культури дозволяє магістру-менеджеру сприймати цифровізацію не як зовнішній примус, а як природне середовище для реалізації управлінських функцій, що безпосередньо впливає на якість виконання операційно-діяльнісних завдань. Психологічна готовність інтегрується з когнітивним компонентом, перетворюючи теоретичні знання про інформаційні системи на гнучкі стратегії управління, що базуються на емпатії та розумінні потреб учасників освітнього процесу в онлайн-режимі. Саме поєднання цих чинників дозволяє магістру ефективно реалізувати свій лідерський потенціал, перетворюючи сухі цифрові інструменти на засіб

успішної соціально-педагогічної взаємодії, що є запорукою результативності в сучасних умовах.

Більше того, цифрова культура менеджера стає зразком для наслідування, визначаючи вектор розвитку цифрової грамотності всього закладу, від учнів до педагогічного персоналу. Таким чином, цифрова культура та психологічна готовність не просто доповнюють технологічну підготовку магістра, а виконують роль ціннісного фільтра та енергетичного ресурсу, який робить професійну діяльність менеджера освіти гуманістично спрямованою, адаптивною та стійкою до викликів цифрової епохи. У кінцевому результаті, ці компоненти забезпечують людиноцентрований підхід у цифровому управлінні, де технології служать розвитку особистості, а професійна майстерність керівника проявляється у здатності гармонійно поєднувати цифрові можливості із психологічним комфортом освітньої спільноти.

Обговорення. Отримані в ході дослідження результати щодо структурно-компонентного складу інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти підтверджують та розширюють низку положень сучасних наукових розвідок. Зокрема, виокремлення мотиваційно-ціннісного компонента як фундаменту компетентності корелює з висновками Т. Гальцевої та О. Хватової (2024), які наголошують, що успішність змішаного навчання безпосередньо залежить від психологічної готовності та емоційної стійкості керівника. Проведене дослідження підтверджує те, що саме психологічна стабільність є передумовою для ефективного впровадження технологічних рішень.

Визначена нами структура, що містить когнітивний та операційно-діяльнісний блоки, узгоджується з емпіричною моделлю В. Жигірь (2012), проте ми адаптували її до сучасних умов, інтегрувавши вимоги щодо володіння хмарними сервісами та інструментами онлайн-моніторингу, що також піднімалося у працях І. Горобець (2023) стосовно керівників закладів освіти. На відміну від результатів І. Мищишина та Х. Калагурки (2019), які акцентували увагу на загальнопрофесійних компетенціях, дослідження фокусується на вузькоспеціалізованих цифрових інструментах управління, що доводить зростання ролі «Hard Skills» у структурі майстерності сучасного менеджера.

Дані щодо рефлексивно-прогностичного компонента перегукуються з міжнародними рамками цифрових компетентностей, проаналізованими О. Овчарук (2019), де здатність до проєктування цифрового середовища визнається критичною для вчителя та керівника. Утім, виявлений нами розрив між теоретичною підготовкою (когнітивний рівень) та практичною імплементацією (операційний рівень) дещо розходиться з оптимістичними прогнозами щодо швидкої адаптації молодих фахівців, що вказує на

необхідність перегляду практичної складової навчання, про яку згадували С. Петренко та співавтори (2025).

Результати дослідження також підтверджують думку Л. Гаврилової та Я. Топольник (2017) про те, що цифрова культура є невід'ємним освітнім феноменом, який визначає якість соціально-педагогічної взаємодії. Порівняння рівнів сформованості компонентів показало, що висока цифрова культура виступає компенсаторним механізмом при недостатніх технічних навичках, що дає змогу менеджеру ефективно здійснювати комунікацію навіть у складних умовах, як це зазначали О. Караман (2022) та Ю. Юрків (2022).

Висновки. У ході дослідження теоретично обґрунтовано, що інформаційно-цифрова компетентність магістра-менеджера освіти є складним інтегративним феноменом, який значно виходить за межі простої операційної грамотності та в контексті управлінської підготовки розглядається як здатність стратегічно використовувати інформаційно-комунікаційні системи для оптимізації освітнього процесу, забезпечення професійної взаємодії та реалізації лідерського потенціалу в умовах дигіталізації.

На основі системного підходу було обґрунтовано чотирикомпонентну структуру цієї компетентності, що включає мотиваційно-ціннісний компонент, який визначає готовність до інновацій; когнітивний компонент, що базується на системі теоретичних знань про цифрову екосистему; операційно-діяльнісний компонент, що охоплює практичні вміння роботи з платформами та даними; а також рефлексивно-прогностичний компонент, який забезпечує здатність до самооцінки та проєктування цифрового розвитку закладу.

Проведений статистичний аналіз із застосуванням критерію хі-квадрат дозволив виявити критичний розрив між високим рівнем мотивації магістрантів та недостатнім рівнем їхніх практичних операційних навичок. З'ясовано, що в умовах змішаного навчання зміст компетентності суттєво трансформується в бік опанування інструментів дистанційного моніторингу та онлайн-фасилітації, де операційно-діяльнісна складова наповнюється вміннями керувати віртуальними командами та LMS-платформами, а когнітивна – знаннями міжнародних стандартів цифрової компетентності, що забезпечує гнучкість управлінського циклу та стає запорукою успішної професійної і соціально-педагогічної діяльності.

Особливу роль у структурі професійної майстерності майбутнього керівника відіграють цифрова культура та психологічна готовність, які виступають ціннісним та емоційним фундаментом управління.

Цифрова культура формує етику мережевої взаємодії, тоді як психологічна готовність забезпечує адаптацію до технологічних змін та емоційну стійкість колективу, що в сукупності дозволяє менеджеру реалізувати

людиноцентрований підхід, де технології стають дієвим інструментом розвитку особистості та підвищення якості освіти.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі вбачаємо в розробці та експериментальній перевірці цілісної методики формування інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти в процесі їхньої професійної підготовки, що базуватиметься на виокремлених структурних компонентах.

ЛІТЕРАТУРА:

Гальцева Т., Хватова О. Психологічна компетентність менеджера освітнього закладу в умовах змішаного навчання. *Перспективи та інновації науки*. 2024. № 6(40). С. 693–701. URL: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6(40)-693-701 (дата звернення: 07.10.2025).

Горобець І. Інформаційно-комунікаційна компетентність керівника закладу вищої освіти. *Інноватика у вихованні*. 2023. № 17. С. 195–201. URL: https://doi.org/10.35619/iiu.v1i17.515 (дата звернення: 12.10.2025).

Жигірь В. Емпірична модель професійної компетентності менеджера освіти. *Вища школа*. 2012. № 4. С. 33–45.

Мищишин І., Калагурка Х. Професійна компетентність сучасного менеджера освіти. *Молодь і ринок*. 2019. № 7 (174). URL: https://doi.org/10.24919/2308-4634.2019.167288 (дата звернення: 12.10.2025).

Овчарук О. Цифрова компетентність учителя: міжнародні тенденції та рамки. *Нова педагогічна думка*. 2019. № 4(100). С. 52–55. URL: https://doi.org/10.37026/2520-6427-2019-100-4-52-55 (дата звернення: 18.10.2025).

Петренко С., Петренко Л., Вернидуб Г. Інформаційно-цифрова компетентність сучасного учителя. *Education. Innovation. Practice*. 2025. Т. 13, № 5. С. 41–45. URL: https://doi.org/10.31110/2616-650x-vol13i5-006 (дата звернення: 12.10.2025).

Плавчан П., Ткачова Н. О., Зенякін О. С. Цифровізація університетської освіти: переваги, ризики та перспективи. *Теорія та методика навчання та виховання.* 2022. № 53. С. 62–73.

Ткачова Я. Інформаційно-цифрова компетентність соціального педагога – запорука успішної професійної діяльності. *Інноваційна професійна освіта*. 2024. Т. 1, № 14. С. 370–372. URL: https://doi.org/10.32835/2786-619x.2024.1.14.370-372 (дата звернення: 12.10.2025).

Havrilova L. H., Topolnik Y. V. Цифрова культура, цифрова грамотність, цифрова компетентність як сучасні освітні феномени. *Information Technologies and Learning Tools*. 2017. Т. 61, № 5. С. 1–14. URL: https://doi.org/10.33407/itlt.v61i5.1744 (дата звернення: 12.10.2025).

Karaman O. Information and Digital Competence as a Means of Communication for Pupils of General Secondary Education Institution. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University*. 2022. Vol. 2, no. 1 (349). P. 26–33. URL: https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-1(349)-2-26-33 (дата звернення: 12.10.2025).

Myshchyshyn I., Kalahurka K., Myshchyshyn O. Операційно-діяльнісні компетенції менеджера освіти. *Педагогічний дискурс*. 2020. № 29. С. 71–76. URL: https://doi.org/10.31475/ped.dys.2020.29.09 (дата звернення: 12.10.2025).

Yurkiv Y. Information and Digital Competence of the Teacher in the Educational Process Online. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University*. 2022. No. 3 (351). P. 385–394. URL: https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-3(351)-385-394 (дата звернення: 12.10.2025).

REFERENCES:

Haltseva, T. & Khvatova, O. (2024) Psykholohichna kompetentnist menedzhera osvitnoho zakladu v umovakh zmishanoho navchannia [Psychological Competence of an Educational Institution Manager in Blended Learning Conditions]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky*, № 6(40). Retrieved from https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-6(40)-693-701 [in Ukrainian].

Havrilova, L. H. & Topolnik, Y. V. (2017) Tsyfrova kultura, tsyfrova hramotnist, tsyfrova kompetentnist yak suchasni osvitni fenomeny [Digital Culture, Digital Literacy, Digital Competence as Modern Educational Phenomena]. *Information Technologies and Learning Tools*, T. 61, № 5. S. 1. Retrieved from https://doi.org/10.33407/itlt.v61i5.1744 [in Ukrainian].

Horobets, I. (2023) Informatsiino-komunikatsiina kompetentnist kerivnyka zakladu vyshchoi osvity [Information and Communication Competence of the Head of a Higher Education Institution]. *Innovatyka u vykhovanni*, № 17. S. 195–201. Retrieved from https://doi.org/10.35619/iiu.v1i17.515 [in Ukrainian].

Karaman, O. (2022) Information and Digital Competence as a Means of Communication for Pupils of General Secondary Education Institution. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University*, Vol. 2, no. 1 (349). P. 26–33. Retrieved from https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-1(349)-2-26-33

Myshchyshyn, I., Kalahurka, K. & Myshchyshyn, O. (2020) Operatsiino-diialnisni kompetentsii menedzhera osvity [Operational and Activity Competencies of an Education Manager]. *Pedahohichnyi dyskurs*, № 29. S. 71–76. Retrieved from https://doi.org/10.31475/ped.dys.2020.29.09 [in Ukrainian].

Myshchyshyn, I. & Kalahurka, Kh. (2019) Profesiina kompetentnist suchasnoho menedzhera osvity [Professional Competence of a Modern Education Manager]. *Molod i rynok*, № 7 (174). Retrieved from https://doi.org/10.24919/2308-4634.2019.167288 [in Ukrainian].

Ovcharuk, O. (2019) Tsyfrova kompetentnist uchytelia: mizhnarodni tendentsii ta ramky [Digital Competence of the Teacher: International Trends and Frameworks]. *New pedagogical thought*. Retrieved from https://doi.org/10.37026/2520-6427-2019-100-4-52-55 [in Ukrainian].

Petrenko, S., Petrenko, L. & Vernydub, H. (2025) Informatsiino-tsyfrova kompetentnist suchasnoho uchytelia [Information and Digital Competence of a Modern Teacher]. *Education. Innovation. Practice*, T. 13, № 5. S. 41–45. Retrieved from https://doi.org/10.31110/2616-650x-vol13i5-006 [in Ukrainian].

Plavchan, P., Tkachova, N. O. & Zeniakin O. S. Tsyfrovizatsiia universytetskoi osvity: perevahy, ryzyky ta perspektyvy. [Digitalization of university education: advantages, risks, and prospects]. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia*. 2022. № 53. S. 62–73.

Tkachova, Ya. (2024) Informatsiino-tsyfrova kompetentnist sotsialnoho pedahoha – zaporuka uspishnoi profesiinoi diialnosti [Information and Digital Competence of a Social Pedagogue – the Key to Successful Professional Activity]. *Innovatsiina profesiina osvita*, T. 1, № 14. S. 370–372. Retrieved from https://doi.org/10.32835/2786-619x.2024.1.14.370-372 [in Ukrainian].

Yurkiv, Y. (2022) Information and Digital Competence of the Teacher in the Educational Process Online. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University*, No. 3 (351). P. 385–394. Retrieved from https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-3(351)-385-394

Zhyhir, V. (2012) Empirychna model profesiinoi kompetentnosti menedzhera osvity [Empirical Model of Professional Competence of an Education Manager]. *Vyshcha shkola*, № 4. S. 33–45 [in Ukrainian].

Інформація про автора:
Єфіменко Олена Володимирівна:
ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4076-

Information about the author:
Yefimenko Olena Volodymyrivna:
ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4076-

5630; здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Алчевських, 29, м. Харків, Україна, 61002
e-mail: efimenko_elena_22@ukr.net

5630; PhD Student (Third /Educational-Scientific/ Level of Higher Education),
H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, 29 Alchevskykh St., Kharkiv, Ukraine, 61002
e-mail: efimenko_elena_22@ukr.net

Цитуйте цю статтю як: Єфіменко О. В. Структурно-компонентний склад інформаційно-цифрової компетентності магістрів-менеджерів освіти. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2025. № 59. С. 135-147.
DOI: https://doi.org/10.34142/23128046.2025.59.09

Дата надходження статті до редакції: 22.10.2025
Стаття прийнята до друку: 12.11.2025